

finder ikke, at den ærede Minister for Kongerigets særlige Finantser under Nr. 7 har opført en tilsvarende Indtægt i § 10. Denne Lønningslov indeholder imidlertid Bestemmelser om en geistlig Lønningsfond, der skulde have Plads paa Finantslovens § 10 ved Siden af andre Instituter med særlige Fonds, og sjøndt det ikke for denne Finantslovs Vedkommende har nogen praktisk Betydning, om den opføres eller ikke, maa jeg dog ønske at høre, hvorfor den ærede Minister har undladt det. Da jeg har Ordet, skal jeg tillige høre et Par Ord om Forslaget under Nr. 3 til § 10. Jeg maa udtale, at jeg har været meget bestemt paa at stemme mod disse 10,000 Rd. — altsaa for Forslaget — men Sagen indtager nu en ganske anden Stilling efter den ærede Kultusministers Erklæring om, at forsaavidt dette Forslag vedtages, vil han fratænde sin Post. Spørgsmaalet er nu altsaa ikke længer om, hvorvidt vi mene, at Theatret behøver disse 10,000 Rd., men vi maae i vor Afstemning lade os bestemme af, hvorvidt vi ønske, at den ærede Minister paa Grund af disse 10,000 Rd. skal udtræde af det Geheime-Statsraad. Derved har Spørgsmaalet faaet en overordentlig stor Vægt; thi saaledes som vore Forhold ere for Diebliffet, er det min Mening, at det aabenbart vilde være meget uforsvarligt at bidrage til, at den ærede Kultusminister kom til at gaae af paa Grund af et saadant Spørgsmaal; jeg kan ikke ønske, at der gives ham den Lettelse af fratænde Ministeriet af denne Grund, og jeg vil være tilbøielig til at stemme for de 10,000 Rd. for derved at købe hans Tilstedeblivelse i Ministeriet. Paa den anden Side er det dog ogsaa noget betenkeligt at gjøre det; thi alle Exemppler smitte jo, og jeg er bange for, at naar man først kommer ind paa denne Bane, vil det vise sig, at Erklæringer af den Natur fra en Minister, som vi elste, kunne føre til at indrømme mange Udgifter, som ellers ikke vilde blive bevilgede. Vi elste Alle vore Ministre, og naar de derfor komme og sige: Hvis vi ikke faae de og de Penge, gaae vi af, saa kunne vi let komme til ofte at maatte købe deres Tilstedeblivelse i Statsraadet. Jeg vil imidlertid haabe, at dette Exempel ikke skal have mange Efterfølgere, og da jeg, som sagt, under de nu-

værende Forhold anseer det for det Allerønskeligste at beholde Statsraadet, som det er — saa at det idetmindste ikke falder over det kongelige Theater — skal jeg stemme mod Forslaget under Nr. 3.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: I Anledning af det Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler rettede til mig, skal jeg bemærke, at Grunden, hvorfor jeg ikke har gjort Forslag om, at den geistlige Lønningsfond skulde optages paa dette Aars Finantslov, deels er den, som den ærede Rigsdagsmand selv anførte, at det ikke vil faae nogen praktisk Betydning i denne, men først i den næste Finantslov, og deels den, at jeg har savnet alle Elementer til at beregne, hvad der maatte komme denne Fond til Indtægt eller Udgift i det førstkommende Aar. En saadan Beregning vilde ikke kunne gjøres uden efter forudgaaende vidtløftige Arbejder i Kultusministeriet, men disse have endnu ikke været foretagne, og i den korte Tid, jeg har havt til at affatte dette Endringsforslag, har det naturligvis ikke været mig muligt at bringe dette Materiale tilstede. Det er Grunden, hvorfor denne Fond ikke er opført.

Varfod: Jeg er i det heldige Tilfælde ikke at behøve de Grunde til at stemme mod Endringsforslaget under Nr. 3, som anførtes af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), da jeg selv om jeg ikke havde hørt den høitærede Ministers Udtalelse, dog havde stemt imod det.

Hvad der imidlertid nærmest gav mig Anledning til at ønske Ordet, var det Foredrag, vi nylig hørte af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (S. S. Christensen). Jeg opfattede den ærede Rigsdagsmand saaledes, at han troede fra paalidelig Side at vide, at Alting var ikke i Grønland, som det burde være, og at navnlig Handelsmændene beroppe udøvede en i flere Henseender uheldig Indflydelse, og for at faae dette Spørgsmaal klaret, for at faae at vide, om det virkelig er Tilfældet, var det godt at sende en saadan Visitator derop. — Jeg skal nu først bemærke, at selv om vi for at faae paalidelig